

Święta Kongregacja Nauki Wiary

INSTRUKCJA O ROZWIĄZANIU MAŁŻEŃSTWA NA MOCY PRZYWILEJU WIARY

Jak wiadomo, Święta Kongregacja Nauki Wiary od dłuższego już czasu rozważała i studiowała zagadnienie rozwiązania małżeństwa na mocy przywileju wiary.

Obecnie, po dokładnym rozważeniu zagadnienia, Ojciec Święty Paweł VI zechciał zaaprobować zamieszczone niżej nowe normy, które określają warunki wymagane do rozwiązania małżeństwa na mocy przywileju wiary, zarówno, gdy strona prosząca przyjmuje Chrzest i nawraca się, jak również, gdy tego nie czyni.

I. Do ważnego rozwiązania są *bezwzględnie wymagane* trzy następujące warunki:

- a) Aby żadna ze stron nie przyjęła Chrztu w czasie trwania życia małżeńskiego.
- b) Aby po ewentualnym przyjęciu Chrztu, strona nie ochrzczona nie nawiązała pożycia małżeńskiego.
- c) Aby osoba nie ochrzczona lub ochrzczona poza Kościołem katolickim pozostawiła stronie katolickiej wolność i możliwość wyznawania własnej religii oraz ochrzczenia i wychowania po katolicku dzieci. Ten warunek należy zabezpieczyć w formie przyrzeczenia.

II. Wymaga się ponadto:

1. Aby nie było żadnej możliwości wznowienia życia małżeńskiego, powodującej radykalną i nieusuwalną niezgodę.
2. Aby z udzielenia przywileju nie wynikło zgorszenie publiczne lub poważne zdziwienie.
3. Aby strona prosząca nie była winna rozbicia prawowitego małżeństwa a strona katolicka, z którą ma być zawarte lub uważnione nowe małżeństwo nie spowodowała z własnej winy separacji małżonków.
4. Aby druga strona pierwszego małżeństwa była zapytana w tej sprawie, jeśli jest to możliwe i rozumnie nie sprzeciwia się.
5. Aby strona prosząca o rozwiązanie małżeństwa zatroszczyła się o religijne wychowanie dzieci z pierwszego małżeństwa.
6. Aby słusznie, czyli zgodnie z wymogami sprawiedliwości, zabezpieczono przyszłość opuszczonemu współmałżonkowi i ewentualnemu potomstwu.

7. Aby strona katolicka, z którą miałyby być zawarte nowe małżeństwo, żyła zgodnie z przyrzeczeniami chrzcielnymi i troszczyła się o nową rodzinę.

8. W przypadku zawierania małżeństwa z katechumenem wymaga się, aby zachodziła pewność moralna co do przyjęcia w najbliższym czasie Chrztu, jeśli (co należy doradzać) Chrztost nie nastąpi jeszcze przed zawarciem małżeństwa.

III. Rozwiązanie jest łatwiejsze, jeśli co do jego ważności istnieje uzasadniona wątpliwość jeszcze z innego powodu.

IV. Może być również rozwiązane małżeństwo zawarte między stroną katolicką i stroną nie ochrzczonej po uzyskaniu dyspensy od różnicy religii, byle tylko występowały warunki, o których mowa w II i III, oraz ustalono by, że strona katolicka, ze względu na szczególne warunki danej okolicy, zwłaszcza z powodu małej liczby katolików, nie mogła uniknąć tego małżeństwa i prowadzić tam życia odpowiadającego religii katolickiej. Jest ponadto konieczne, by Święta Kongregacja Nauki Wiary została powiadomiona o publiczności i uczestnikach obrzędu zawarcia małżeństwa.

V. Nie udziela się rozwiązania prawowitego małżeństwa na prośbę strony katolickiej, zawartego z dyspensą od przeszkody różnicy religii, celem zawarcia nowego małżeństwa z osobą nie ochrzczonej, która nie nawraca się.

VI. Nie rozwiązuje się prawowitego małżeństwa, które zostało zawarte lub uważnione po rozwiązaniu pierwszego prawowitego małżeństwa.

Mając na uwadze realizację określonych wyżej warunków opracowano *"nowe normy proceduralne"*, według których mają być prowadzone przyszłe procesy. Normy te dołączamy do niniejszej Instrukcji.

Z chwilą ustanowienia nowych norm zostają całkowicie odwołane poprzednie normy prowadzenia tego rodzaju procesów.

FRANJO Kard. ŠEPER
Prefekt

JÉRÔME HAMER, O.P.
Sekretarz